

Bridget Collins, UK: ”Inspiration er en gave – du venter på, at inspirationen kommer, du gør alt, hvad du kan for at være klar til den, men du kan intet gøre for at fremskynde, at inspirationen kommer til dig”

Min novelle handler om en teenager, som er blevet hentet af sine forældre på en sommerlejr, fordi hun har aborteret, mens hun var på sommerlejr. Hendes forældre anede ikke, hun var gravid.

Det er en dramatisk premise, men for mig handler historien om forholdet mellem familiemedlemmerne, og hvordan de tackler et problem, der viser sig at åbne for andre ubehagelige sandheder.

Målet med min historie er at give læseren meget mere viden end fortælleren har. Den er fortalt i første person, og jeg har forsøgt at skabe en fortæller, der ikke ved ret meget om sig selv, der ikke kan se hele sandheden, og som læseren ikke helt kan stole på. Det var virkelig spændende at skabe en person, der overhovedet ikke kan se sig selv, og som forråder sig selv med hver sætning, hun fortæller. Det meste af det, hun fortæller er aldeles skævt i forhold til virkeligheden, og hun er så selvoptaget, at hun ikke kan se ud over sine egne illusioner. Dét ville jeg have læseren til at forstå – og krympe sig.

Det var virkelig sjovt at arbejde med den karakter og forsøge at balancere det, så hun både fremstod troværdig og forfærdelig på samme tid.

Så længe jeg kan huske, har jeg skrevet. Men jeg har aldrig rigtig besluttet mig for at blive forfatter. Jeg skrev en novelle, da jeg arbejdede som professionel skuespiller. Jeg skrev den mellem jobs, og på en eller anden måde blev den udgivet. På det tidspunkt var jeg allerede i gang med at skrive bog nr. 2, fordi jeg simpelthen ikke kunne lade være. Og sådan har det været lige siden. Min første bog *Forræderens spil* blev udgivet i 2008.

At skrive for børn og teenagere er helt fantastisk, fordi du har frihed til at skrive lige hvad du vil uden at blive sat i bås, som mange forfattere der skriver for voksne bliver. Når man skriver for voksne er der også en masse snobberi om det at lave et godt plot. Men fremfor alt elsker jeg at skrive for teenager, fordi der er en intensitet om alle første gangs-oplevelser; Den første gang, man bliver forelsket, den første gang man bliver bedraget, den første gang man gør noget forfærdeligt overfor

andre...Som forfatter skal man finde tilbage den følelse og holde fast i den for at beskrive den. Det er fascinerende.

Jeg er utrolig beæret over at være med i antologien og Hay Festivalen. Det er vidunderligt at være i så godt selskab. Det føles som en kæmpe tillidserklæring, så tak! Og i den her tid mener jeg, det er vigtigt at være en del af et internationalt samfund, at erkende, at vi har så meget til fælles, og at vi bekymrer os om de samme ting ... I øjeblikket føles det særligt relevant at bygge broer, oversætte bøger, og nå ud over grænserne, og jeg er taknemmelig for, at jeg må være en del af det.

Jeg skriver for det meste hjemme ved mit skrivebord, som nok minder mest om et pulterrum. Når jeg ser mig over skulderen, ser jeg en stige, en støvsuger, et gammelt stereoanlæg og nogle halvtomme dåser med maling. Men jeg kan lide at være her.

Engang i mellem går jeg ud og sidder på cafeer og skriver, hvilket er godt for mig, fordi det ikke helt føles som arbejde. Men når jeg er begejstret over en historie, og den flyder for mig, er det ligegyldigt hvor jeg skriver. Så sanser jeg ikke tid og rum.

Jeg har svært ved at forklare, hvor jeg bliver inspireret fra. Inspirationen kommer med underbevidstheden. Inspiration er en gave – du venter på, at inspirationen kommer, du gør alt, hvad du kan for at være klar til den, men du kan intet gøre for at fremskynde, at inspirationen kommer til dig. Så det jeg gør for at være klar til inspirationen er at holde mig sund ved at sove godt om natten, spise sundt og dyrke motion. Derfra kan jeg blot håbe på, at inspirationen kommer.

Når en idé kommer, kan den komme fra et sted, eller en følelse, eller noget jeg har hørt om - det er ligesom at så et frø. Du ved ikke, hvad der kommer til at spire.